

terne ikke løber løbsk og at borgeren får den hjælp, som borgeren har brug for. Dette bliver der med lovforslaget rettet op på.

Indhentelse af oplysninger til brug for behandling af sager efter den sociale lovgivning forudsætter, med meget få undtagelser, et samtykke fra den, som oplysningerne omhandler.

Kommunerne har overfor Socialministeriet påpeget, at der er et problem i, at de kommuner som er betalingskommuner overfor en borger i en anden kommune ikke har mulighed for at indhente oplysninger om borgeren og grundlaget for betalingen. Principielt må kommunen kun indhente det cpr-nummer som betalingen vedrører og det beløb, som skal betales. Det kan synes urimeligt at forlange, at kommunerne skal betale for sociale ydelser til en borger, uden at vide hvad pengene går til.

Den betalende kommune kan for eksempel have behov for flere oplysninger af følgende årsager:

- Hvis forholdene for den pågældende borger ændrer sig meget, kan det betyde, at betalingskommunens forpligtelser ophører.
- Nærmere oplysninger om udgiftens oprindelse kan udgøre en kontrolforanstaltning i forhold til om kravet opgøres korrekt, og om der kun medtages elementer som må medtages mv.
- Kravets sammensætning kan sige noget om prognosen for krav de kommende år.

Det må således konstateres, at kommunerne kan have en begrundet og kvalificeret interesse i at få oplysninger, ikke så meget om borgeren men om kravet, om end der er en nær sammenhæng. Det drejer sig om oplysninger om cpr.-nummer, hjemmel til udgiften, udgiftens elementer og antal af enheder. På denne baggrund giver lovforslaget mulighed for indhentning af oplysninger om kravet i begrænset omfang.

7. En understregning af det politiske ansvar i forhold til praksis ved at fastsætte krav om, at kommunalbestyrelsen og amtsrådet skal tage stilling til nævnenes og Ankestyrelsens praksisundersøgelser.

De sociale nævn og Ankestyrelsen har efter lovgivningen mulighed for at udarbejde undersøgelser om

kommunernes praksis. Socialministeriet har dog erfare, at undersøgelserne ikke altid kommer til kommunalbestyrelsernes kundskab. Da det i sidste ende er kommunalbestyrelsernes ansvar at sikre overholdelsen af gældende lovgivning, bør det fastsættes i lovgivningen, at kommunalbestyrelserne skal have forelagt undersøgelserne, således at de får kendskab til eventuelle uregelmæssigheder i administrationens i praksis.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i retssikkerhedslovens kapitel om koordinering af praksis, hvorefter henholdsvis kommunalbestyrelsen og amtsrådet er forpligtet til at behandle klageinstanser undersøgelse af kommunens eller amtskommunens egen praksis på et møde. Forslaget omfatter de undersøgelser, som foretages i kommunen eller amtskommunen af de sociale nævn og Ankestyrelsen.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige og private

Udgifter til behandling af sager om uenighed mellem kommuner om refusionskrav ved uenighed om handleforpligtelsen, jf. § 9, stk. 7.

Erhvervsmæssige og miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke erhvervsmæssige og miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Høring

Forslaget har været sendt til høring i Ankestyrelsen, Den Sociale Sikringsstyrelse, Styrelsen for Social Service, Statsamtmandsforeningen, Foreningen af statsamtsjurister, Datatilsynet, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Kommunernes Revision, Dansk socialrådgiverforening, De Samvirkende Invalideorganisationer, Landsforeningen Ældre Sagen, Det Centrale Handicapråd, Ældremobiliseringen, KMD, Socialchefforeningen, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Rigsrevisionen.